

αὐτὸς Νίκλος νὰ ἦταν ρέος· νὰ φτάσῃ εἰς τὸ ἄνωθεν δελίττο, ἢ δικαιοσύνη τὸν ἐλιμπεράρισε. Λοιπὸν θέλοντας νὰ κάμῃ τὸ ἴδιον προγρεδιμέντο καὶ εἰς ἐναντίον τοῦ παρόντος κὺρ Σκαλκὸς ¹⁾ Νίκλου τοῦ ἄνωθεν Βασίλη καὶ ἐπειδὴ νὰ μὴν ἔχῃ καὶ γιὰ δαύτονε πρόβα, δὲν πρετεντέρει ἄλλο τίποτις, μόνον ὅποτε τῷ καιρῷ ἤθελε πὲρ φορτούνα προβαριστῇ μὲ ἀξιόπιστους μάρτυρας ντεζιντερέδοι τὸ πὼς οἱ ἄνωθεν Σκαλκὸς καὶ Βασίλεις ὁ πατήρ του νὰ ἦτανε καὶ αὐτοὶ κονπαρτέτζιποι καὶ ρέοι εἰς τὸ ἄνωθεν ντελίττο νὰ εἶναι σοιτοπόστοι μὲ τὰ καλὰ των σωματικῶς νὰ σοτισφάρῃ τὸν αὐτὸν σ(ινιὸρ) Γιαννῆν εἰσὲ ὅ,τι μὲ τὴν ἐσποζιτζιόν των ὅπου ἔδωσε διαλαμβάνει καὶ εἰσὲ κάθε σπέζα, ντάννα καὶ ἰντερέσσα. Καὶ οὕτως ἐποίησαν εἰς μαρτυρίαν,

† μιχάλης νίκλος μαρτυρῶ τὰ ἄνωθε

† J. Gabriel Zadin afermo

12.

Κολλεγία τῆς 19 Νοεμβρίου 1671.

Νοτάριος Β. Μπονσινιὸρ (Βιβλ. 84 σ. 165).

† 1671 Νοεμβρίου 19. Ὁ μ(ισσέ)ρ Μιχάλης Νίκλος δίδει τοῦ παρόντος κὺρ Μανόλη Κρητικοῦ τοῦ ποτὲ Ἰωάννη τὰ ἀμπέλια καὶ χωράφια ἓνα κόρπο ὅπου ἔχει εἰς τὸ Παράλιμνο ²⁾ μὲ τὸ σπίτι ὅπου ἔχει εἰς τὰ αὐτὰ ὑποστατικά ³⁾ εἰσὲ σεμπρία διὰ χρόνους ἐσοδείας τέσσαρες ἐρχομένους καὶ ὑπόσκειται νὰ πᾶν νὰ κατοικήσῃ συμφάμελος εἰς τὸ αὐτὸ σπίτι καὶ νὰ λατρέψῃ τὰ αὐτὰ ὑποστατικά, ὡς ἔθος τῶν καλῶν γεωργῶν, τὰ χωράφια νὰν τὰ ὀργῶνῃ καὶ βάνῃ τὰ κάθε λοῆς λαχανικὸ καὶ ὅ,τι ἄλλο ὁ τόπος κονπερτάρει εἰς πεπόνια καὶ τὰ ἀμπέλια κλαδεύῃ τα, σκάφτῃ, σκαλίζῃ, σήμανα ⁴⁾ καὶ καταβολάδες βάνῃ, γράνες ξύη καὶ νὰν τὰ σηκοτραφίζῃ ὁπόθεν κάνει χρεῖα εἰσὲ χρειαζόμενους καιροὺς καὶ βοηθῶντάς τον

¹⁾ Σκαλκὸς Νίκλον. Τὸ ὄνομα Σκάλκος ἐν Μάνῃ καὶ ὡς βαπτιστικὸν καὶ ὡς ἐπώνυμον. Θηλ. Σκαλκοῦ ἢ. Περβ. Ν. Ἑλληνομν. 14(1917) σ. 63. Θωμογιαννάκης Σκάλκος, Θωμογιαννόνη Σκαλκοῦ, σ. 68: Σκαλκογιαννόνη, καὶ τοπων. Σκάλκος. Χ. Ι. Α., 485α, 93 Σκαρκαίνικα τά, Μέσα Μάνῃ Σκαρχάκος ἐπών.

²⁾ Παράλιμνο. Τοπων. εἰς περιοχὴν χωρίου Καλυτέρου – Ροΐδου παρὰ τὴν λίμνην Μακρῇ.

³⁾ Ὑποστατικά. = κτήματα, περιουσία. Ἡ λ. ἀπαντᾷ ἐν τῷ Χρονικῷ τοῦ Μορέως ἔκδ. J. Schmitt, H 1789 «Οἱ Ἀρκαδινοὶ ἐζητήσασιν συμπάθειον νὰ τοὺς ποιήσῃ / ἀφροντισίαν νὰ ἔχουσιν μὲ τὰ ὑποστατικά τους». Περβ. ΚΟΡΑΗΝ. Ἀτακτα 4, 629.

⁴⁾ σήμανα = καταβολάδες. Κατὰ Ἰανουάριον ἢ Φεβρουάριον ὁ θέλων νὰ ἐπεκτείνῃ τὸ ἀμπέλι του ἀνοίγει λάκους, χώνει τὸ κλῆμα καὶ ἀφίνει εἰς τὴν ἐπιφάνειαν μίαν βέργαν. Περβ. παροιμίαν: «βάλε σήμανο στ' ἀμπέλι καὶ νιούγα στὸ βαγένι». Σήμανο καλεῖται καὶ ὁ λάκκος τὸν ὁποῖον ἀνοίγουν παρὰ τὸ κλῆμα διὰ νὰ χώσουν τὴν καταβολάδα.

ὁ νοικοκύρις εἰς τὸ αὐτὸ σηκοτράφισμα τοὺς ὁμισοὺς ἀνθρώπους διὰ πάντα τὰ κλήματα ὅλα τοῦ νοικοκύρι νὰν τὰ θημωνιάζῃ καὶ πλακῶνῃ καὶ νὰ τὸν ἄββιζάρῃ νὰν τὰ παίρνῃ καὶ τὸ φροῦτο ὅπου ἔξαποστέρνει ὁ Κύριος τόσο στὰ χωράφια τὸ ὅσο εἰς ἀμπέλια καὶ δένδρα νὰ μοιράζουν ἐφημεσίως καὶ νὰ τὸν κράζῃ εἰς τὸν τρύγον, πάτημα καὶ εἰσὲ κάθε φροῦτο ὅπου ἐβγάνει διὰ νὰ παραστέκῃ καὶ βλέπῃ καὶ παίρνῃ τὸ δικό του· καὶ στὸ παρὸν τοῦ δίδει τοῦ αὐτοῦ Μανόλῃ μετρητὰ χειροδοτῶς ριάλια τέσσερα καὶ περιπλέον νὰν τοῦ δώσῃ καὶ ἕτερα ριάλια ὀκτώ, τὰ τέσσερα στὸ σκάψιμο καὶ τὰ ἄλλα τέσσερα στὸ σκάλο καὶ εἰς τὰ ὅποια νὰ πάρῃ ἀπὸ τὸ μερτικό τοῦ αὐτοῦ κοπιαστῇ εἰς τὴν ἐρχομένην ἐσοδείαν τόσο κρασί ἀπὸ σταμνιά¹⁾ τέσσερα ἥμισυ στὸ ριάλι καὶ μὲ ἀγώγια ἰδικά του καὶ ἐ τοῦττο²⁾ πὲρ πάττο ἐσπρέσσο καὶ διὰ μία ἀντζιανιτὰ τοῦν ὑποστατικῶνε του καὶ νὰν τὰ φυλάῃ νὰ μὴν τὰ ζημιώνουν καὶ μὲ πάττο ὅτι, ἂν εἴπῃ νὰν τόνε βγάλῃ ὁ νοικοκύρις τὸν αὐτὸν κοπιαστῇ πρὶν νὰ σωθῇ τὸ ἄνωθεν τέρμινο, νὰν τοῦ πληρώνῃ ριάλια εἴκοσι διὰ πένα, ἔτζι ἀλικόντρο καὶ ὁ αὐτὸς Μανόλῃς ἂν τὰ ρεφουδάρῃ καὶ δὲν σταθῇ νὰ τελειώσῃ ὁ ἄνωθεν νὰν τοῦ πλερώνῃ τοῦ αὐτοῦ Νίκλου τὴν αὐτὴν πένα. Ἔτζι πὲρ πάττο ἐσπρέσσο ὀμπλιγάροντας τὰ καλά του καὶ σωματικῶς διὰ τὸ μαντενιμέντο καὶ διὰ κάθε σπέζα, ντάννα, ἰντερέσσε καὶ πετζοραμέντα ἔκαμε, ὅπου τοῦ ἔδωσε καὶ θέλει τοῦ δώσει καὶ τὰ ἐξῆς.

† Ἀλεβίζος ἱερ. ὁ ντενάζος³⁾ μαρτυρῶ τὰ ἄνωθε,

† Στεφανῆς Λουκᾶς μαρτυρῶ τὰ ἄνωθε.

13.

Πώλησις μεριδίου λέμβου τῆς 5 Δεκεμβρίου 1671.

Νοτάριος Β. Μποσινιέρ (Βιβλ. 85 σ. 92).

† 1671 Δικεμβρίου 5. Ὁ μ(ισσέ)ρ Κωσταντῆς Ζαγάλης δίδει τοῦ παρόντος Βρετοῦ Νίκλου τοῦ ποτὲ Γιάννη ἀπὸ τῇ Μάνῃ εἰσὲ καθάριαν πούλησίαν τῇ μισῇ

¹⁾ σταμνιά. Τὸ σταμνὶ (πήλινον ἀγγεῖον) πολλαχοῦ εἶναι μέτρον ὑγρῶν διαφόρου χωρητικότητος. Ἐν Ζακύνθῳ ὡς μέτρον οἴνου ὑπολογίζεται εἰς 13 ὀκ.

²⁾ ἐ τοῦττο = e tutto.

³⁾ Ἀλεβίζος ἱερ. ὁ ντενάζος. Εἰς Μάνην (τ. δ. Μέσσης) ἔχομεν οἰκογεν. ἐπώνυμον Ντενεζάκος, Ντενέζος καὶ εἰς ἀνατολικὴν Μάνην οἰκογ. ἐπών. Ἀλεβίζος - Ἀλεβιζάκος. Τὸ ἐπών. Ἀλεβίζος εἶναι γνωστὸν καὶ ἐξ Ἀνδριταίνης καὶ ἐκ Πυλίας (ΧΙΛ. 587 σ. 201, 202), ἐκ Κρήτης ἔνθα καὶ τοπων. Ἀλεβιζαῖκα, τὰ (Αὐτόθι σ. 183). Πρβ. τὸ ἐκ Κεφαλληνίας Ἀλεβιζᾶς (Α. ΜΗΛΙΑΡΑΚΗ, Γεωγραφία πολιτικὴ νέα καὶ ἀρχαία τοῦ νομοῦ Κεφαλληνίας, Ἀθῆναι 1890 σ. 149) καὶ τὸ ἐκ τούτου Ἀλεβιζᾶτος ἢ Ἀλεβιζᾶτος κατ' ἀνομοίωσιν (Π. ΛΟΡΕΝΤΖΑΤΟΥ, Κεφαλλήνων ὀνόματα, Λαογραφία 2 (1910) σ. 31) Γ. ΧΑΤΖΙΑΚΙ, Περί τῶν ἐν Κεφαλληνίᾳ πατρωνυμικῶν εἰς - ἄτος, Ἑλισθημονικὴ Ἑπετηρίς 9 (1913) σ. 6. Ἐκ Κρήτης (Χριστιανικὴ Κρήτη 1 (1912) σ. 73) μαρτυρεῖται ὁ τύπος Ἀλβίζος (ἐξ ἐγγράφου τοῦ 1621).

